

ד. הוורויץ שואל לעבורה. הוא נכוון להסתמך בחצי יומם
עבורה. חובה על המתחדרות להבטיח את קיומו.

נחמן ליסטינסקי - נאסר לפני הפטוח; בארץ פלני הפטוח,
עליה בשנת 1914. באוגוסט היה אצל חיפוש ונשפט בעד שיכותו לעזרה
אדומת. נשפט לא דרש לגרשו. לפני הפטוח דרש ססנו הרינגטן
להוכיח סדוּע אין לגרש אותו. בשנת 1925 היה במח"א ב"כ רשות
"ברית פועלים וعملים" וחוצה מתחדרות.

לזובנייק סודיע שנפתח במח"א בית יציקה לאוחות. דרש
החשד הפטנט לאוחות, כי לדבריו חפָע זכחו אחורי 6 חברים. כחבי
על זהה לזסורה.

ישיבה עם קיציס ולובייניקר. סודר עניין מרכטסן.

כ"ז נייל
16 אפריל
יום ב'

ברוחני עם פרויז חביבה המשובח לשאלות ועידה פועל
האיסטריה הבריטית; שאלת המנדט, העליה, התירויות לעיריה, סוטחת
האטטונומיה, סוציאליוזיה. פרויז יכין הצעה חשובה.

הlayerין דרש לאפשר חיכוף אה יזיאת אורי רוזנבלט לגורנשטיין
ויהודה רוזניצנקו לאחיה. בשבייל דין פינס הוגש בקשה ע"י הגב' סולר
לפסלה, אולם דרש סכום של 100 לירה להוציאו הדרך.

шибיע דורך חופר דפנות מחרזאות אה"ע וחתמ"צ בשבי
חרוכות העחוגות בקלן.

ישיבה עם ס.פ.ים בעניין עבודות העירייה, לדברי פרומקין
עושה עיריית ירושלים בכל שנה עבודה על 20.000 לירות, ואינה מסתירה
אף פעול יהודי אחד. הסבה - יחסו של נשייבי, הוא מקבל שוחד
סקבלניים קשורים אליו. פרומקין סץ לדרוש הקצבה סכום סטויים
של עבודה לפועלים עבריים ולהחגנה בטנndo של עבודה אלה על חנאי
של קבוצה פועלם יהודים מאורגנים. נבחרי היהודים בעירייה צריכים
להציג דרישת באיום של התפטרות, בשאלת זו דרוש לחץ רב על הממשלה.
ב.צ. סביר שהממשלה היא שוחטה בעיריית ירושלים. חוסכת
באמצעים עשייה הדריכים, חכניתה בסאה אלף לירות במיטים, והיא שוחרבת
בשתי העבודות העיקריות הללו. שוחפת גם בבריאות, החוטינייניות
והיהודים חסכו זה בזאת בדרישות דיסקרטיות כלליות, אך כשהואו
לדרישות יהודיות החנגו החוטיניינים, ורגיב נחادر עם החוטיניינים,
יהודים לא ידעו אם ללחם עם ערבים או עם הממשלה. כשהיה אנגלי
ב"כ הממשלה באחת הוועדות - היו היהודים פור זוכים בעניינים
אלמנטריים בכך, אולם עכשו רוחיו הוא ב"כ הממשלה. יש חשש שהשנה
לא יעשנו כל עבודות צבוריות, והממשלה אולי לא תחנן כל חסיבה.
הממשלה חוסכת ברוגיב בחור האיש שלחה. כננסע ב.צ.
לקונגרס דרש סלוסון עבודה עברית וחתמpter משומן כך סוערת הדריכים.
כששב ב.צ. דנו עוד פעם בשאלת זו. המושל החנגן בחלטת לדרישה
סוציאלית להפריש חלק מהעבודה ליודים, כי זה חומר לדבריו חחת טנדן.

ב.א. המנגד להחפטרות שלומון, רגיב הבטיח או שאם יהיה הבל של נ' 70, ישבים לעבודה עברית, או הגישו טנדו בהבל של נ' 70. נשבי סצ'ע עכשו לא צאים אט ספר הקובלניים ולסרו בינייהם הור בקהל העבודות, המשללה לא חסכים לנן.

פינקלשטיין סודיע שם. פ. ים מסכימה לעבד בעבודות העיריה בסכום 2/70 גראן ליום,

קובמן מאיין שאשקד הוציאו 15,000 על בעבודות, ובואסן כלוי סוציאים יהוד 30,000 לירות בעב"צ. כשחפטר שלומון היו רוב חברי וער העיר بعد הסבה פעולות מהאה זו, אך ב.א. דרש המזורה החפטרות, והם החשבו עס רעה של ב.א. וסלומון חזר בחופה, הוסכם בישיבת פ. פ. ים יחד עס וער העיר ונבחרי העיריה היוחדים יסדו אט המלחמה על עבודה עברית.

אמ"ץ ישיבת הוות"פ, דנו על קרן העוזה של פ"ח, חמלוה האמריקני.

בערב הרצאה וונדרוולדה בגימנסיה על המזרות הסוציאליסטיות לאחר המלחמה, הרצאה קלושה וסתמית.